

PADOMES LĒMUMS

(2012. gada 17. decembris)

par Eiropas Savienības pievienošanas Protokolam par Vidusjūras aizsardzību pret piesārņojumu, ko izraisa kontinentālā šelfa, jūras gultnes un tās dziļu izpēte un izmantošana

(2013/5/ES)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 192. panta 1. punktu saistībā ar 218. panta 6. punkta a) apakšpunktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta piekrišanu ⁽¹⁾,

tā kā:

- (1) Konvencija par Vidusjūras aizsardzību pret piesārņojumu, vēlāk pārdēvēta par Konvenciju par Vidusjūras reģiona jūras vides un piekrastes aizsardzību ("Barselonas konvencija"), Eiropas Kopienas vārdā tika noslēgta ar Padomes Lēmumu 77/585/EEK ⁽²⁾, un Barselonas konvencijas grozījumi tika apstiprināti ar Padomes Lēmumu 1999/802/EK ⁽³⁾.
- (2) Saskaņā ar Barselonas konvencijas 7. pantu Līgumslēdzējam pusēm jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai novērstu, mazinātu, apkarotu un iespējami lielākā apmērā likvidētu Vidusjūras reģiona piesārņojumu, ko izraisa kontinentālā šelfa, jūras gultnes un tās dziļu izpēte un izmantošana.
- (3) Viens no Barselonas konvencijas protokoliem ir par Vidusjūras aizsardzību pret piesārņojumu, ko izraisa kontinentālā šelfa, jūras gultnes un tās dziļu izpēte un izmantošana ("Piekrasta protokols"). Tas stājās spēkā 2011. gada 24. martā. Līdz šim protokolu ratificējušas Albānija, Kipra, Libija, Maroka, Sīrija un Tunisija. Bez Kipras vēl dažas Savienības dalībvalstis, kas ir Barselonas konvencijas Līgumslēdzējas puses, nesen ir darījušas zināmu savu nodomu arī ratificēt minēto protokolu.
- (4) Aplēsts, ka Vidusjūras reģionā ir vairāk nekā 200 darbojošos jūras piekrasta platformu, un tiek apsvērta jaunu šādu iekārtu uzstādīšana. Pēc lielu fosilā kurināmā krājumu atrašanas Vidusjūras reģionā gaidāms, ka pastiprināsies ogļūdeņražu izpētes un izmantošanas darbības. Vidusjūra ir gandrīz slēgta jūra ar specifisku hidrodinamiku, un tāda veida avārija, kāda 2010. gadā notika

Meksikas līcī, nodarītu tūlītēju nelabvēlīgu pārrobežu kaitējumu Vidusjūras reģiona ekonomikai un vārajām jūras un piekrastes ekosistēmām. Iespējams, ka vidēji ilgā termiņā tiks pētīti un izmantoti arī citi minerālu resursi, kas atrodas atklātā jūrā, uz jūras gultnes vai tās dziļēs.

- (5) Pienācīga nevērsšanās pret šādu darbību radītajiem riskiem varētu būtiski kaitēt visu to dalībvalstu centieniem, kurām ir pienākums veikt vajadzīgos pasākumus, lai savos jūras ūdeņos Vidusjūras reģionā sasniegtu un uzturētu labu vides stāvokli, kā to prasa Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/56/EK (2008. gada 17. jūnijs), ar ko izveido sistēmu Kopienas rīcībai jūras vides politikas jomā (Jūras stratēģijas pamatdirektīva) ⁽⁴⁾. Turklāt vajadzīgā rīcība veicinātu to, ka tiktu izpildītas saistības un ievēroti pienākumi, kurus Grieķija, Spānija, Francija, Itālija, Kipra, Malta, Slovēnija un pati Savienība uzņēmušās, būdamas Barselonas konvencijas Līgumslēdzējas puses.
- (6) Piekrasta protokols ietver daudzveidīgus noteikumus, kas būs jāīsteno dažādos administratīvajos līmeņos. Lai arī Savienībai pienākas gādāt par to, lai pieaugtu piekrasta zonā notiekošo izpētes un izmantošanas darbību drošība, *inter alia* paturot prātā lielo varbūtību, ka ar šādām darbībām saistītajām vides problēmām ir pārrobežu ietekme, dalībvalstīm un to attiecīgajām kompetentajām iestādēm būtu jāatbild par dažu sīki izstrādātu Piekrasta protokola pasākumu izpildi.
- (7) Komisijas paziņojumā ar nosaukumu "Par drošības problēmām, kas saistītas ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā", ko pieņēma 2010. gada 12. oktobrī, atzīta vajadzība pēc starptautiskas sadarbības, lai paaugstinātu jūras piekrasta zonas drošību un reaģētspēju pasaules mērogā, un viens no šādas darbības virzieniem ir reģionālo konvenciju noslēgšanas iespēju apzināšana. Paziņojumā ieteikts ciešā sadarbībā ar attiecīgajām dalībvalstīm atsākt procesu, lai stātos spēkā Piekrasta protokols.
- (8) Padome savos secinājumos par drošību, kas saistīta ar naftas un gāzes nozares darbībām jūrā, kuri pieņemti 2010. gada 3. decembrī, apstiprināja, ka Savienībai un tās dalībvalstīm būtu jāturpina stiprināt savu ievērojamo nozīmi, cenšoties panākt augstākos drošības standartus saistībā ar starptautiskām iniciatīvām un forumiem un saistībā ar sadarbību tādos reģionos kā Vidusjūra. Padome arī aicināja Komisiju un dalībvalstis pēc iespējas pilnīgāk izmantot spēkā esošās starptautiskās konvencijas.

⁽¹⁾ 2012. gada 20. novembra piekrišana (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta).

⁽²⁾ OV L 240, 19.9.1977., 1. lpp.

⁽³⁾ OV L 322, 14.12.1999., 32. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 164, 25.6.2008., 19. lpp.

- (9) Eiropas Parlaments savā rezolūcijā 2011. gada 13. septembrī uzsvēra to, ka ir svarīgi panākt neratificētā 1994. gada Vidusjūras protokola pilnīgu spēkā stāšanos, par mērķi nosakot aizsardzību no izpētes un ieguves darbu radītā piesārņojuma.
- (10) Viens no Savienības īstenotās vides politikas mērķiem ir veicināt uz reģionālu vides problēmu risināšanu vērstu pasākumu īstenošanu starptautiskā līmenī. Saistībā ar Piekrasta protokolu īpaši svarīgi ir paturēt prātā lielo varbūtību, ka tik slēgtā jūrā kā Vidusjūra avārijas gadījumā vides problēmām būs pārrobežu raksturs. Tāpēc Savienībai pienākas darīt visu vajadzīgo, lai pieaugtu piekrasta zonā notiekošo izpētes un izmantošanas darbību drošība un lai Vidusjūrā uzlabotos jūras vides aizsardzība.
- (11) Komisija ierosina arī regulu par naftas un gāzes meklēšanas, izpētes un izmantošanas darbību drošību jūras piekrasta zonā ("ierosinātā regula").
- (12) Piekrasta protokols attiecas uz jomu, kas ir lielā mērā reglamentēta ar Savienības tiesību aktiem. Tas ietver, piemēram, tādas elementus kā jūras vides aizsardzība, ietekmes uz vidi novērtējums un atbildība vides jomā. Ievērojot likumdevēju galīgo lēmumu par ierosināto regulu, Piekrasta protokols turklāt ir saskanīgs ar mērķiem, kas minētajā regulā izvirzīti, tostarp ar tiem, kas attiecas uz atļauju izdošanu, ietekmes uz vidi novērtējumu un operatoru tehnisko un finansiālo rīcībspēju.
- (13) Ir būtiski, lai dalībvalstis un Savienības iestādes cieši sadarbotos gan sarunu gaitā un protokola noslēgšanas procesā, gan uzņemto saistību izpildē. Minētais pienākums sadarboties izriet no prasības par vienotību Savienības starptautiskajā pārstāvībā. Tādēļ dalībvalstīm, kuras ir Barselonas konvencijas Līgumslēdzējas puses, būtu

jāveic vajadzīgie pasākumi, lai pabeigtu Piekrasta protokola ratifikācijas vai pievienošanās procedūras, ja tas vēl nav izdarīts.

(14) Tāpēc Savienībai būtu jāpievienojas Piekrasta protokolam,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Ar šo Savienības vārdā tiek apstiprināta Eiropas Savienības pievienošanās Protokolam par Vidusjūras aizsardzību pret piesārņojumu, ko izraisa kontinentālā šelfa, jūras gultnes un tās dziļu izpēte un izmantošana.

Piekrasta protokola teksts ir pievienots šim lēmumam.

2. pants

Ar šo Padomes priekšsēdētājs tiek pilnvarots norīkot personu vai personas, kas ir tiesīgas Savienības vārdā iesniegt apstiprinājuma dokumentu Spānijas valdībai, kas veic depozitāra funkcijas, kā paredzēts protokola 32. panta 2. punktā, lai paustu Savienības piekrišanu uzņemties Piekrasta protokolā⁽¹⁾ paredzētās saistības.

3. pants

Šis lēmums stājas spēkā tā pieņemšanas dienā.

Briselē, 2012. gada 17. decembrī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
S. ALETRARIS

⁽¹⁾ Dienu, kad Piekrasta protokols stājas spēkā attiecībā uz Savienību, Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicēs Padomes Ģenerālsēkretariāts.